

© fedor gál, 2018
fotografie a koláže © miro švolík, 2018
knižná úprava a sazba © milan nedvěd, 2018
© artforum, 2018

Pamiatke Martiny Kušnirovej a Jána Kuciaka.

Ešte raz a naposledy sa volala kniha rozhovorov s Karolom Sudorom. To sedí, už nikdy niečo podobné nehrozí. *Krédo* som nazval svoju poslednú knihu vôbec. Aj to sedí. Je to dielko inšpirované rannými meditáciami pri káve a s cigaretkou na našom žižkovskom balkóne. To obdobie pominulo. Som na konci cesty a písanie už pociťujem ako drinu. Nad jedinou stránkou strávim často celý deň, niekedy aj dva. Posielam svoje glosy a krátke eseje do verejného priestoru čoraz neistejši. Sakra, hovorím si, Fedor, však ty už tejto dobe nerozumieš. Vyras s vnúčatami do prírody. Zakrátko už o to nebudú stáť. Prípadne vyras do Vystřeleného oka, daj si pivo, malého fr'ana a vykráčaj po schodoch na Vítkov. Dokedy to budeš zvládat', žiješ.

Fedor Gál
5. 4. 2018

Cítim to tak, že štát sa mi menil pod zadkom bez toho, aby som ho musel zdvihnúť.

úvodom

Zbožšťovanie národa a štátu je, ako si myslím, diagnóza. Jeden môj mladý priateľ (Peter Leponi) ju nazval „syndróm malého penisu“. Sám však vzápätí dodal, že ide o pocit.

“